

[Søren P. Larsen.]

kasser nyder godt af. Der findes ogsaa i § 5 en Bestemmelse om, at Statsbanerne skal afholde Lønningsudgifterne ved de kommende Sygekassers Administration. Og af Kommissionsbetænkningen ser jeg, at disse Sygekasser i Mellemtiden har oppebaaret de Bøder, som idømmes Personalet for Tjenesteforseelser, samt Indtægten ved Bortsalg af de paa Statsbanernes Omraade fundne Genstande og Indtægt ved Salg af Adgangskort til Banelinien. Disse uviste Indkomster opgør man til ikke mindre end 9 500 Kr. Som sagt, der er en Række Enkeltheder, vi gerne vil have nærmere undersøgt og prøvet i et Udvalg, men vi vil gerne gaa ind i et velvilligt Arbejde sammen med de øvrige Partier om dette Lovforslag.

Hans Thyge Jacobsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at vi vil medvirke til en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag, ogsaa til en hurtig Behandling. Det sidste er nødvendigt, hvis de i Lovforslaget og forud derfor i Kommissionsbetænkningen forudsatte og alt paa-begyndte Forandringer skal kunne have deres Mening. Maaske kunde jeg tillade mig at spørge om, hvorfor man, da Sagen dog har en vis Hast, og Kommissionsbetænkningen er afgivet for over 14 Dage siden, først nu fremsætter Lovforslaget. Men denne hurtige Behandling, som er nødvendig, haaber jeg ogsaa kan finde Sted, saaledes at det Par Spørgsmaal, der nødvendigvis maa overvejes nærmere i et Udvalg, kan finde en grundig Behandling. Ved at læse Kommissionsbetænkningen og Lovforslaget igennem har vi fra vor Side ikke for de almindelige Bestemmers Vedkommende stødt paa noget, som strider mod den almindelige Sygekasseordning i Folkeforsikringsloven, men der er jo angivet tre Muligheder for Ordningen af Statsbanernes Sygekasser under de nye Forhold. Den første er, at man ophævede dem; den er afvist, hvad jeg finder rigtigt. Den anden er, at man foretog en socialministeriel Anerkendelse af en Sygekasse for ubemidlede Tjenestemænd og oprettede en særlig Afdeling eller Fortsættelseskasse svarende til de statskontrollerede Sygeforeninger for de bemidlede Statsbanetjenestemænd. Ogsaa den anden Mulighed har Kommissionen afvist. Jeg skal ikke mene

andet, end at det er højst rimeligt, at man har gjort det ud fra gode Grunde, men det synes mig, at de Grunde, man har anført i Betænkningen, dels er saa faa — jeg ser ikke mere end to, højst tre, eller skal jeg sige halvtredie — og dels er meget svage. Der henvises egentlig kun til, at en saadan Udvej vil medføre visse administrative Vanskeligheder. Det er vistnok rigtigt, men om saadanne Vanskeligheder skulde være tilstrækkelige til, at man uden videre afviser denne anden Mulighed, føler jeg mig ikke helt overtydet om. Vi vil altsaa gerne under en Udvalgsbehandling have visse Spørgsmaal paa dette Punkt undersøgt og besvaret. Det andet Spørgsmaal, som jeg ikke her vil gaa ind paa, men om hvilket jeg blot vil sige, at vi gerne vil have talt om det, er Spørgsmaalet, om man skal bibeholde det Forhold til Lægerne, som man har haft gennem lang Tid, eller om ikke Tidspunktet nu, da der skal ske en Omorganisation, var inde til, at man gjorde sig ganske klart, om det var bedst at beholde Jernbanelægerne.

A. M. Hansen: Det Lovforslag, der her er til Behandling, er jo Resultatet af en sagkyndig Kommissions Arbejde. Jeg finder dette Resultat i det store og hele særdeles tilfredsstillende. Der er nu af de to foregaaende Talere udtalt Ønske om at faa Lovforslaget i Udvalg, og dette fritager mig for at gaa i Enkeltheder. Jeg skal derfor indskrænke mig til at tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget, saaledes at det kan blive til Lov i indeværende Rigsdags-samling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Som endnu i Dag repræsenterende den fraværende Socialminister skal jeg takke de ærede Ordførere for deres velvillige Udtalelser med Hensyn til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen spurgte, hvorfor Lovforslaget, da Udvalgsbetænkningen har foreligget i 14 Dage, først kommer nu. Jeg havde egentlig ventet, at det ærede Medlem havde komplimenteret Ministeriet for, saa hurtigt det havde været i Stand til at fremlægge det. Det har dog en vis Vandring at foretage fra en Kommission og til Folketingets Bord.